

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Parascovia Pseneac în numele inculpatului în comun cu inculpatul Slujenco Ilia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

SLUJENCO Ilia XXXXX, *născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.02.2017 – 21.11.2018;

Instanța de apel: 12.12.2018 – 04.06.2019;

Instanța de recurs: 17.02.2021 – 21.04.2021;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 21 noiembrie 2018, Slujenco Ilia a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a Țurcan Zinaidei a fost admisă și s-a încasat din contul lui Slujenco Ilia în beneficiul lui Țurcan Zinaidei suma de 133.000 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Slujenco Ilia în perioada lunii mai anul 2016, aflându-se în apartamentul XXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, unde creându-și condiții speciale și asigurându-se că nu este văzut de alte persoane din imediata apropiere, iar dacă va fi văzut să nu fie percepute acțiunile sale ca sustragere, având cheia de la safeu, în mod tainic a sustras din safeu un inel din aur cu diamante la preț de 120.000 lei, un inel din aur la preț de 5000 lei, un inel din aur la preț de 3000 lei și un lanț de aur pentru dame la preț de 5000 lei, cauzând părții vătămate Țurcan Zinaida un prejudiciu material în proporții mari în sumă totală de 133.000 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocata Dragomir Aliona în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 186 alin. (4) Cod penal la art. 186 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei non privative de libertate.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, la materialele cauzei penale au fost anexate două chitanțe din Lombard, un bilet de amanet cu seria AC nr. XXXX din 18.06.2016 pe o sumă de 3055 lei și cu seria AC nr. XXXX din 10 iunie 2016 pe o sumă de 2100 lei pe numele lui Slujenco Ilia.

Apelanta considera că acuzarea nu a prezentat probe suficiente pentru stabilirea prejudicial în proporții de 133.000 lei. La dosar există numai probe care dovedesc prejudiciul în suma de 5500 lei or, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, apelul apărătorului în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, a considerat nefondat și lipsit de suport argumentul apelantei cu privire la faptul că inculpatul nu a sustras brățara de aur, or fiind audiat în ședința de judecată în calitate de martor Gonța Vasile a declarat că, fiind anunțat de către mama sa, Țurcan Zinaida despre lipsa bunurilor, dânsul îndată a indicat la Slujenco Ilie ca persoană care a putut să sustragă bunurile și dubii nu a avut. La rândul său Slujenco Ilia, necătînd la faptul că a sustras bunurile a negat faptul dat, motiv din care partea vătămată a fost nevoită să apeleze la organele de poliție.

Nu s-au depistat temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile martorului Gonța Vasile și a părții vătămate Țurcan Zinaida, or aceste declarații sunt consecutive și coroborează între ele și au demonstrat faptul că inculpatul prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea încriminată.

Instanța de apel a considerat că argumentele apelantei precum că concluzia expusă de instanța de fond în sentința adoptată este eronată și contradictorie, contrară probatoriului administrat sunt neîntemeiate, or instanța ierarhic inferioară corect a ținut cont de probele administrate la materialele cauzei și prezentate de părți și just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului, motiv din care apelul a fost respins ca nefondat.

Prima instanță în sentința adoptată detaliat și-a argumentat concluzia referitor la faptul că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii în baza cărora a fost condamnat, concluzii care sunt juste și a căror reluare nu se mai impune. Iar

recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, prevăzute de art. 186 alin. (4) și nu infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal.

Instanța de fond la numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că face parte din categoria celor grave și de persoana inculpatului. Circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului nu s-au reținut.

Astfel instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea în privința lui a unei pedepse cu închisoarea, cu executarea reală a pedepsei stabilite, pedeapsa închisorii prevăzute la art. 186 alin.(4) Codul penal și ținând cont de faptul că, inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța de judecată corect a consideră necesar a aplica în privința acestuia măsura preventivă arestul preventiv, cu anunțarea acestuia în căutare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Parascovia Pseneac în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie încadrare în prevederile art. 186 alin. (2) Cod penal.

În motivare recurenta a indicat că, nu este de acord cu soluția instanțelor, privind încadrarea acțiunilor lui Slujenco Ilia in baza art. 186 alin. (4) Cod penal și cauzarea de prejudiciu in proporții mari, consideră că vina lui nu a fost dovedită.

Instanța de apel s-a axat doar la argumentarea aplicării pedepsei cu închisoare prin faptul, ca recurentul se eschiva de la examinarea cauzei în Curtea de Apel, fapt explicat că dansul a fost victima unui accident rutier la munca, supus diverselor intervenții chirurgicale.

Inculpatul a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii, nefiind de acord cu mărimea prejudiciului indicat de către partea vătămată. Toate bunurile sustrase le-a dat la casa de amanet unde au fost constatat că costul real al bijuteriilor este de 5500 lei. Partea vătămată în cadrul ședinței de judecată nu a prezentat careva documente, cecuri, certificate, care ar demonstra valoarea lor.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de

recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Din actele cauzei se constată că avocata Pseneac Parascovia în numele inculpatului a depus recursul ordinar la data de 08.02.2021.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.”*

Reieșind din actele cauzei se constată că pe numele inculpatului a fost pornit dosar de căutare, iar interesele sale au fost apărate de avocata Dragomir Aliona, care apăra interesele lui Slujenco Ilia de la etapa urmăririi penale. La ședința de judecată din data de 04.06.2019, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, situație discutată cu părțile (f.d. 177-178). Tot în aceeași ședință a fost pronunțat dispozitivul deciziei cu informarea că pronunțarea deciziei motivate v-a avea loc pe data de 02.07.2019 (f.d. 179). La pronunțarea deciziei motivate, inculpatul și apărătorul nu s-au prezentat (f.d. 179), dar copia deciziei a fost expediată în adresa lor, conform scrisorii la 05.07.2019 (f.d. 191) pe când recursul a fost expediat instanței de recurs abia la 08.02.2021, astfel depășind cu mult termenul prevăzut de lege de 30 de zile pentru declararea acestuia.

Instanța de recurs menționează că, la pronunțarea hotărârii integrale legea nu solicită obligatoriu prezența părților, iar pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțarea hotărârii, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării, hotărârile fiind plasate pe portalul web al instanței de judecată, astfel devenind publice pentru toți. Călăuzitoare în acest sens este și practica judiciară, potrivit căreia s-a statuat că neprezentarea părților, care au fost legal citate la ședința de judecată, dar s-au eschivat de a se prezenta, termenul de atac și pentru acestea oricum se calculează din momentul pronunțării hotărârii integrale.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza deferită judecății, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurentă, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate

pentru examinare, partea fiind decăzută de dreptul de a exercita această cale de atac.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de avocata Parascovia Pseneac în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Parascovia Pseneac în numele inculpatului în comun cu inculpatul Slujenco Iliia, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe *SLUJENCO Iliia XXXX*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 mai 2021.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion